

La Bandera Regional

28
DE
JUNY
DÍ

Paraules augustes

Els autografs enviats per Don Carles y Don Jaume, ab motiu del «Aplech patriòtich de Manresa» y que apareixen en les postals commemoratives, son els següents:

«En el solemne día en que celebrais la memoria de vuestros heroicos abuelos, os mando mi más entusiasta saludo, porque sé que sois dignos descendientes de los que en el Bruch inmortalizaron su nombre.

1908 - CARLOS.»

«Saludo á los fieles carlistas en cuyas venas corre pura la sangre de los héroes de la Independencia.

JAIME.

Recuerdo de Manresa, el 28 de Junio de 1908.»

La victoria del Bruch

L'esperit és lo qui fa gloriosa la victoria del Bruch.

Si de ella se'n treu l'esperit queda desvirtuada, pert tota la substancia y excelencia, com si d'una flor se'n extrau la essencia pert tota la fragancia y hermosura. L'amor á la religió, á la patria y á la familia, animava als vencedors de la batalla del Bruch, y la seva acció es heroyca y sublim per aquest motiu. Si suprimísim l'amor á la religió, á la patria y á la familia, la batalla del Bruch no té rahó d'esser, no es una acció heroyca y gloriosa, no pot posarse en la categoria de les coses grans; es un accident vulgar y saguant, si la considerém ab un criteri materialista. Pero considerada en la esfera moral en que en realitat se desenrotllá, es una acció sublim, de eterna exemplaritat y mereixedora de monuments que perpetuen sa memoria en les vinents generacions.

† JOSEPH, bisbe de Vich.

una locura, un sacrificio inútil, el levantarse contra ellas, y sin embargo unos cuantos hombres de buen corazón, fuertes, no por su número ni por la perfección de sus armas, sino por el valor que infundía en sus pechos la santidad de la causa que defendían, supieron hacer morder el polvo al invasor. ¡Qué hermoso ejemplo para los que anhelamos la restauración de la Monarquía tradicional!

El Señor me manda le felicite y le dé al mismo tiempo las gracias por su trabajo, que ha merecido su más alta aprobación.

Aprovecho esta ocasión para ofrecerme de Vd. S. S.

q. l. b. l. m.

TIRSO DE OLAZABAL Y EULATE.

Els Somatents

El Bruch, Manresa y Igualada, han celebrat aqueixos dies festes solemnes en commemoració dels fets d'armes del Bruch, que semblen casi una llegenda.

Ferrán VII

Rey dels espanyols

Els combats lliurats al peu de la Montanya santa, foren un devassall de patriotisme dels somatents catalans, una bravura inconcebible en nostres temps positivistes. El foch sagrat del patriotisme portá als homes á la heroicitat. Es també el sentiment religiós y el regional que mouen als catalans contra'ls francesos.

Espanya lluitá contra la Revolució francesa, com en altres temps lluitá contra la Reforma; y aquesta lluita tingué l'incitant del esperit regional que per instinct veyá en el triomf de la França, el triomf del uniformisme, del esperit de centralisació. Mes ¡ay! al consagrar-se el fet de la independència espanyola en les Corts de Cadiz, véns el principi vensut per les armes, y la primera Constitució espanyola dona el cop de gracia á les regions, que havien salvat l'Estat.

El poble madrileny fou, sens dupte, el primer en aixecarse contra les tropes de Napoleón, però 'ls somatents de Catalunya foren les primeres forces d'Espanya ¡d'Europa! que les vengeren. Al Bruch, un grapat de paisans, mal armats, derroten tropes veteranes, avesades á les lluites fortes, cent voltes superiors en número, organizades convenientment, vencedores en mi combats memorables, per Europa.

Schwartz y Chabrán tenen un general temible enfront d'ells: tenen al Sant Crist de Igualada.

¡Y com debien lluitar aquells homes en el Bruch y com debía patejar de rabia el capitá del sigle al coneixer la derrota dels seus soldats! Els francesos no podien recordar la derrota de Felip en Panisiers, pels almogávors y 'ls somatents de Pere 'l Gran, però debien recordar-se, després, davant de Girona, de lo que eran y de lo que valien els Somatents de Catalunya.

Y aquesta benemèrita institució, que ha durat deu sigles á Catalunya, és una institució única, ben catalana, nascuda del ánima y del caràcter dels catalans, tan nostra com nostre dret y nostra llengua y necessaria al modo d'esser de nostra terra. No pot ni deu morir, perquè és pràctica, és viva, és útil, y destruir lo que és útil, pràctich y viu, es bojaria.

El Somatent de Catalunya, desconegut ó falsejat en el resto d'Espanya, com ho son casi totes les coses de Catalunya, és y será una institució que may consentirém ens siga arreballada.

R.

De Venecia

Venecia 16 de Junio de 1908.

Sr. D. Juan María Roma.

Barcelona.

Muy Sr. mío:

S... el R... ha leído con gran agrado el homenaje que tributa Vd. á los héroes de la Independencia, relatando en su excelente folleto los hechos más culminantes de aquella gloriosa epopeya. Su trabajo es altamente meritorio, no solamente porque nada hay de más noble que honrar la memoria de los que supieron sacrificarse por la patria, sino también porque aquellos héroes fueron, por decirlo así, nuestros héroes; ellos, como nosotros, pelearon por la M... L... y contra los principios de la Revolución. Su lema fue el mismo que el nuestro: Dios, Patria y Rey.

Por eso nada hay más oportuno que el recordar aquellas hazañas á la generación actual. Hace un siglo, la situación de nuestros abuelos parecía desesperada, España apenas contaba con ejército y las tropas francesas ocupaban nuestras ciudades y plazas fuertes; parecía, pues,

HIMNE PATRIÓTICH

Aplech de la Comunió Tradicionalista á Manresa

(Música del mestre Lambert)

1808

1908

Cant dels héroes

Catalans: A nostra terra
l'extranger li ve á fer guerra,
vol matar sa llibertat.
Aixequém els punys enlaire,
obrim els pulmons al flaire
del Montserrat.

Nostra Espanya impiu profana
l'invasor.
Nostra rassa és forta, és sana,
te la fé arrapada al cor.

Y ab el nom de Deu als llavis,
fémnos nets dignes dels avis,
per nostra patria lluitém.
Que si l'aligót de França
cap á nostres llars s'atança,
¡ja'l cassarém!

Cant dels seus fills

Fa cent anys que'ls nostres pares
van vessar la sanch, en ares
de sa Patria y de sa Fé.
Imitémos! Sanch ardenta,
sacrifici, ardida empenta,
y el cap seré.

Va torná á terres hispanes
l'invasor.
Lliberal que la profanes
¡per la Patria! guerra á mort!

Y després de la batalla,
abatuda la canalla,
com al Maig s'aixeca'l sol,
eixirá entre raigs de glória,
cap al cel de la victória,
l'astre espanyol.

JOAN M.ª ROMA.

El Bruch

Era á primers de Juny de 1808 que ja's deya que'ls francesos anaven cap á n'aquelles encontrades. El dia 6, desde'l Bruch, per la part de Martorell, se vegé avansar als francesos manats pel general Schwartz, mentres els sometents de Igualada, Manresa y dels pobles immediats, acampaven per entre'ls pinars y penyes.

De primer, semblava que ningú tingués iniciativa per manar á n'aquella gent valenta. Tots s'enfilaven per les crestes dels turons, contemplant com l'enemich pujava cap al Bruch. Al serhi, una corneta del exercit doná la senyal d'alto, y allí's posaren les tropes á preparar el ranxo.

Una avensada, no obstant, s'adelantava per la carretera. Nostres paysans, que estaven esperant-los al aguait entre mitj dels pins y boixos de la montanya, al presenciar aquelles brunyides corases y lluentis arreus, esperimentaren un moment de temor; pero refets d'aquesta primera impresió tan prompte tingueren aprop als francesos, enjegeren una escopetada, y d'aquesta un altra, y, simultàniament, en el revol de la carretera, més amunt del Bruch de dalt aviaren una descarga que, fent blanch, tombá á varis coracers de la vanguardia del exercit.

Prompte's posaren els francesos en ordre de batalla. Algunes seccions ampren les guerrilles y pels costats les escromussen, fins que l'enemich va per pendre'l coll de Can Massana en anades y vingudes, embestides y enrotllades.

Mentrestant els sometents s'anaren engroixint y'l coratge y'l dalit y l'entusiasme augmentaven. Cobraren nou valor els paysans y la batalla s'empenyá forta. Aquí en queyen quatre, allí se'n tombaven dos, més enllá, un dels nostres, que per no tenir escopeta se tirava sobre un gabaix y li prenia l'arma y arrencava la vida.

Els soldats napoleónichs anaven en aixó reculant, sempre reculant, assetjats per bales invisibles, fins que, trobantse enrotllats van determinar formar el quadro.

Allavors, dels nostres, ningú s'hi atancá, però per les montanyes y d'entre'ls pins continuaren atacant, escromussant el quadro de cos d'exercit. Per fi decidiren els francesos retirar-se, y allí fou el dispers, acorralats entre'l brunzir de les bales, oint el *toch de sometent* dels pobles d'aquelles encontrades.

Els igualadins y manresans, devant dels braus dels demás pobles y guiats per la bandera del Sant Crist de Igualada y per la dels manresans, realisaren actes heróichs, al só del famós timbal. Van perseguir als francesos fins al poble d'Aberra, ahont feren presa d'una pessa d'artilleria, com també de molts francesos y trenta y tants caballs.

El dia 8 entrava á Barcelona la trossejada columna del general francés.

Desitjant pendre venjansa, tornaren els francesos á dirigir-se al Bruch, el dia 13 del mateix mes de Juny. El dia 14 arribaren al Bruch; però'ls nostres havien fortificat la posició y havien doblat les forces. Els francesos foren derrotats novament, ab perdua de 500 homes, una bandera y varies pessas d'artilleria.

¡Gloria als héroes inmortal, als qui tributém avuy ver homenatge!

Una bandera francesa apresada al Bruch

El dibuix que oferim en la última página, és una bandera francesa apresada á les tropes napoleóniques en la segona batalla del Bruch (14 de Juny de 1808) y que avuy se guarda en el Monestir de Montserrat.

Es de seda, y medeix 64 per 62 centimetres. Perteneixia al 16e Regiment d'Infanteria, segóns se veu per la legenda del anvers, que diu: «L'Empereur des français au 16^e Regiment d'Infanterie de ligne», y en el revers s'hi llegeixen els següents fets d'armes en els quals va pendre part: «Ulm, Austerlitz, Jena, Eylau.»

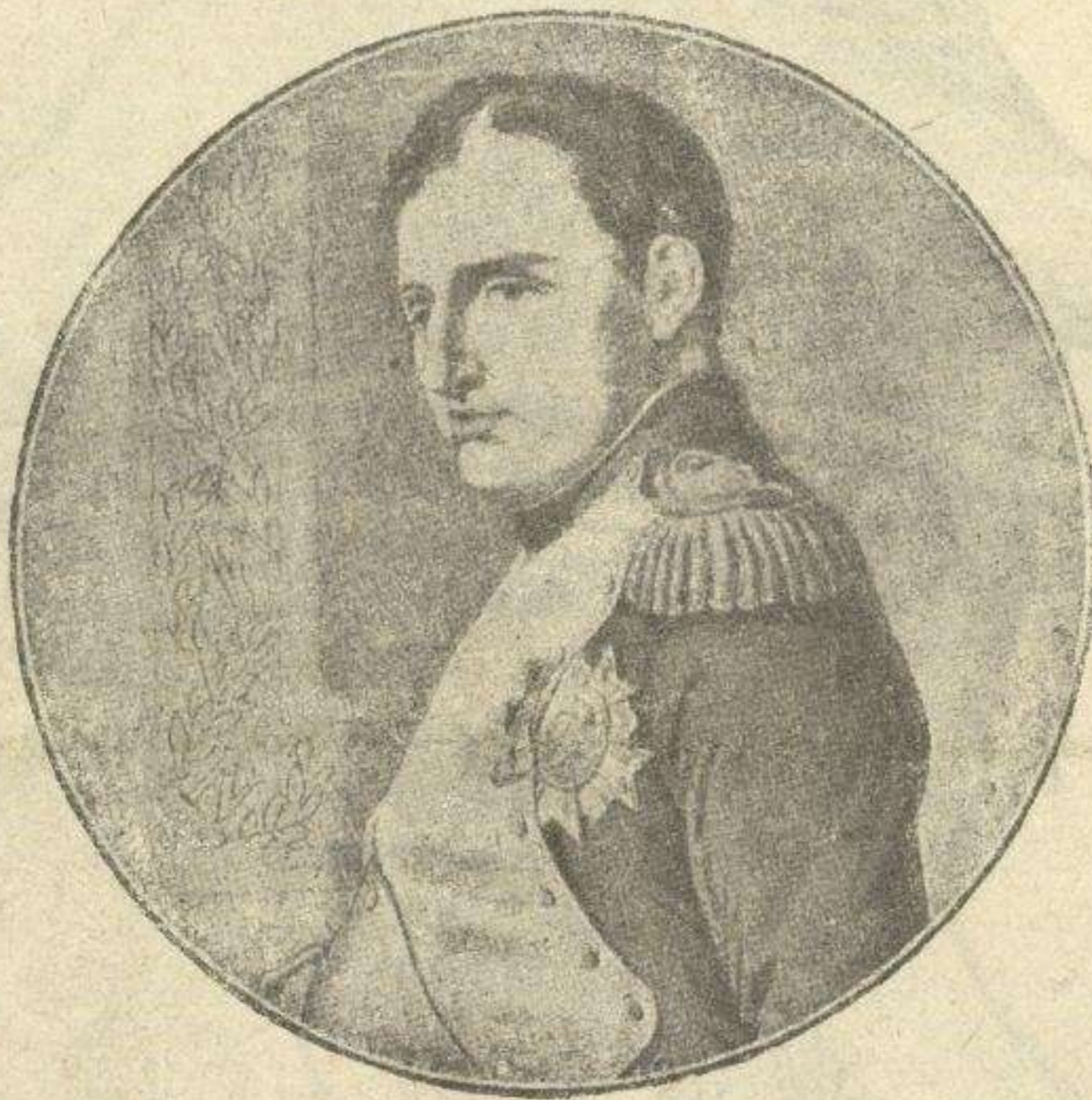
Un pagés de La Guardia, terme del Bruch, la posseí durant alguns anys, passant després á figurar en el museu del senyor don Joan Cortada. Després de varies vicissituds, al reunir-se en 10 d'Abril de 1904 els Sometents catalans en el San-

tuari de Montserrat pera la proclamació del Patronat de Ntra. Sra. de Montserrat, els hereders de la familia Cortada cregueren que en cap part podia ser millor conservada que als peus de la Moreneta. Desde llavors que's guarda en el Museu que ve formantse en el Sant Monestir.

¡Lo darrer!

De la victoria del Bruch encara'ls llorers verdejan: Igualada per recort ne conserva una bandera; mes ¡ay! del seu sometent no més un vellet ne resta, que quan se posa á comptar los fets de sa juvenesa, recorda sempre aquell jorn alçant l'acotada testa, com si pels vells de l'any vuyt la joventut fos eterna.

¡Quin temps aquell tan hermós, y quina gent era aquella!

Napoleón Bonaparte

Emperador dels francesos

serpentejava ab la sanch lo patri amor per ses venes, catalá n'era'l seu cor y catalana sa pensa mes ¡ay! que d'aquella gent se'n ha ben perdut la mena.

Les campanes un matí ab so funeral brandejan. Lo pobre vellet ja es mort; bé'ls pots plorar, patria meva. Del arbre del teu passat ¡cóm cauhen les fulles seques! mes ja no'n caurá cap més, n'ha caygut ¡ay! la darrera.

Va passant l'enterrament y tot li dona grandesa; debades estén la mort cóm núvol les ales negres; ¡no pot enfosquir lo cel, que té la claror mateixa ab que llumená aquell jorn la gloria de nostra terra!

Per tot hont passa'l defunt la gran jornada's remembra. La bandera del Sant Crist damunt la caixa es estesa. Encara te pols del Bruch,

encara'ls forats conserva que varen ferhi'ls unglots de les áligues franceses.

Carrer de la Soledat, per entre ses cases velles un jorn los igualadins sortian fent crits de guerra, sortian camí del Bruch per ferne tornar en terra als invencibles guerrers que varen deixar la petja en les glaçades del Nort y dels deserts en l'arena.

¡De gloria en fores camí; mes ara ho ets de tristesa!

La negra creu del fossar fora la vila s'aixeca.

Ab lo seu cap signa'l cel, y ab un de sos braços sembla signar los turons del Bruch hont blanca boyra s'aplega, ¡com si del jorn del combat encar durés la fumera!

FRANCISCO CASAS Y AMIGÓ

Algunes páginas memorables de la Guerra de la Independencia

El 2 de Maig, Madrid. — Heroica y desesperada lluita entre'l poble de Madrid y les tropes franceses, durant la qual en Daoiz y en Velarde hi moriren gloriosament.

El Bruch. — Aquí, els catalans, aixelaren les ales á l'aligot francés. Aquí, Napoleón rebé una punyalada moral horrible, que'l feu pensar més d'una vegada en si havia comés una bojaria al intentar dominar les terres hispániques.

Batalla de Bailén. — Acció tremenda en que les tropes del general Castaños derrotaren completament les forces napoleóniques que comandava el general Dupont.

Siti de Hostalrich. — El poble catalá lluitá fortament en totes parts, però els catalans de Hostalrich se bateren com lleons, causant als francesos innumerables baixes.

Siti de Girona. — En nostre folletó «Homenaje á los Héroes de la Independencia» hem relatat extensament aquells sitis memorables. Fém constar aquí, solament, la heroicitat dels gironins, guiats pel valent general Alvarez, gloria ben llegítima de les armes espanyoles.

Siti de Saragossa. — El general Palafox s'omplí de gloria comandant els soldats y paisans aragonesos. Aragó fou un gros cementiri pera les hosts franceses. Saragossa és heróica, és immortal.

Incendi y saquetx d'Arbós. — Es dels fets menys nombrats y més gloriosos. El poble d'Arbós oferí una resistencia fortíssima, y sols sucumbí quan era impossible la lluita, per falta d'armes de combat. El foch fou l'únich que pogué vencer als nobles vehins d'Arbós.

Destrucció de Sant Joan de la Penya. — Els monjos del Monestir se bateren com uns braus. La resistencia que feren fou sagnant, desesperada. La destrucció del Monestir pogué vencels, més no 'ls francesos.

Assalt de Tarragona. — El general francés Saint-Cir, intentá l'assalt de la plassa diferents voltes, y sempre perdenthi els soldats á les embestides dels sometents y miquelets que la defensaven, comandats per Milaus y Clarós. Cansat de tenirla bloquejada, va abandonar-la, entregant als espanyols l'hospital francés. Mes tart van guanyarla 'ls francesos.

"EL B" - 1808

Batalla de Valls. — Aquest poble, després de grossa lluita, en la qual moriren molts francesos, va tenir que entregarse al enemic, que havia acumulat allí forces numerosíssimes.

Batalla de la Corunya. — Després de dies de lluites y resistencia, durant els quals se feu retrocedir molts cops al exercit sitiador, el general Alcedo entregà la plassa al general Soult, qui s'havia apoderat casi de tots els forts.

Defensa de Astorga. — Es una pàgina brillantíssima de la guerra de la Independencia. En aquesta acció contra les forces franceses, fou hont els sitiats daren grans proves de valor, perque després d'un combat llarguíssim, lograren derrotar les tropes de Napoleón.

Batalla de Talavera. — Es célebre per haver sortit victorioses les armes espanyoles, per quin motiu Wellestey fou nomenat viscomte de Wellington.

Batalla de Alba de Tormes. — Si bé'ls espanyols van veures obligats a retirar-se, va quedar, en aquesta batalla, ben patent el valor heróich de les tropes. El general francès Kellermann no pogué pas gloriarse d'haver guanyat a costa de tanta sanch y tanta gent.

Incendi de Montserrat. — El baró d'Eroles, ab la seva forsa, va fortificarse a Montserrat, batentse mil voltes ab els francesos, comandats per el general Suchet. Aquest va lograr introduirse al Monestir, assassinant als monjos, robant y incendiant tot.

Batalla de Llinás. — Eroles y Laci reorganisaren els somatents y miquelets. Les partides causaban cada dia baixes numerosos al enemic, sorprenentlo. L'any 1810, entre Llinás y Cardedeu, sostingueren ab el francès una forta batalla, sortintne victoriosos.

Siti de Sant Sebastiá. — Aquesta plassa sostingué un siti horrible. Per fi, en poder dels francesos, aquets s'entregaren (ja en 1813) a tota classe d'atropells y excessos, fentse impossible viurehi cap espanyol.

Capitulació de Pamplona. — En poder dels francesos aquesta plassa, a la qual sitiaren les forces espanyoles, va rendirse (1813) al fi, comprenent prou el general Casan que era inutil la resistencia.

Defensa de Ciudad-Rodrigo. — El 19 de Janer del any 1812, Wellington assaltà la plassa, reconquistantla pera Espanya després d'un llarch siti dirigit ab gran destresa.

Batalla de Albuera. — Aquí el mariscal Beresford, comandant a 34.000 espanyols, inglesos y portuguesos, embestiren als soldats francesos, derrotantlos y fentloshi innumerables presoners.

per xó els nets, els homes d' ara, fundament compenetrats dels inmensos sacrificis que van haver d' arrostrar per deslliurar nostra patria, y agrahts pel seu treball que ab res mes pot compararse, celebrém festes en gran. Alsem monuments de bronze, resem per l' etern descans de tots els que sucumbiren en lluyta tant col-lossal y venerém sa memoria tal com s' ha de venerar. Desde l' Alcalde de Móstoles fins Palafox, han passat per nostra pensa els espectres d' aquells héroes inmortals agrahtint nostres obsequis de patricis y cristiáns. Pro en aquest concert solemne hi ha hagut quelcom anormal:

Marián Zerezo

Varó ilustre saragossá, qui per son entussiasme y heroicitat, fou elevat al lloch de Governador del Castell de l'Aljaferia, que defensá valentment.

Un que viu a Catalunya
s' ha atrevit ¡succés extrany!
a portar unes corones
de pensaments nacionals
en la tomba d' uns gabatxos
que a Bailén van agafar
y moriren de vergonya
en les illes Balears.
¿No es aixó incalificable?
¿No es aixó un trágala ingrát
a tots els espanyols qu' honren
als seus passats inmortals?
Protesto d' aquesta feta
que no 's pot justificar.
Perque cal tenir en compte
que tots els qu' hem delirat
per honrar als nostres héroes
els mirém com a passats,
de carn nostra y nostres ossos,
d' iguals nérvis é igual sanch.
Y el qui fa aixó, ens insulta,
insulta als nostres passats,
y fa mofa de sa rassa
molt pitjor que 'ls renegats.
Qui vulgui honrar als francesos
que 'ns volien subjugar,
la llibertat arrencantnos,
ja ho pot fer, y serà sant:
Honrantlos ab pare-nostres:
a tall d' espanyol cristiá.

P. G.

"Aplech" Patrióich a Manresa

28 DE JUNY DE 1908

Programa oficial

La Comunió Tradicionalista Espanyola celebrará el primer centenari de la guerra de la Independencia, reunintse en germanivol «Aplech» en la ciutat de Manresa, ab extraordinaries festes que's regiran baix el següent programa oficial.

Trens especials

A les nou del matí arribada de trens especials de les línies de Barcelona, Lleyda y Berga.

Professó cívica

A les nou y mitja s'organizará la professó cívica ab les bandes de música y senyeres. Aquestes se colocarán per rigurós ordre alfabétich, exceptuantse les de Girona, Lleyda y Tarragona y les de Barcelona y Manresa. Aquestes dues darreres per ésser les de les Joventuts organitzadores els hi correspon l'últim lloch, seguint devant les de les tres capitals de provincia, també por ordre alfabétich.

Salves d'honor

Al posarse en marxa la comitiva, serán disparades 21 salves d'honor al castell de Santa Caterina.

Itinerari

La manifestació farà l'entrada per la Muralla y carrers de Sant Francisco, Vilanova, plassa del Olm, Sant Miquel, plassa Major, baixada del Pópul y entrada a la Catedral Basílica manresana.

Benedicció de la Senyera de la Joventut

Al arribar a la Catedral se farà la solemne benedicció de la Senyera de la Joventut Carlina manresana y acte seguit comensará una Missa en l'Altar major, executantse durant la mateixa escullides composicions.

Solemnia Te-Deum

Acabada la Missa y estant l'iglesia profusament il·luminada, la capella de la Catedral cantarà un solemne «Te-Deum».

A Casa la Ciutat

De retorn a la plassa Major, la Comissió organitzadora y els senyors senadors y diputats pujarán a Casa la Ciutat a saludar a Manresa en la persona del seu digne Alcalde, fentli entrega d'un preciós y alegórich pergami, que serà col·locat al Arxiu Municipal en recordansa de tan solemnes festes.

Cant del Himne

Mentres les autoritats de nostra Comunió farán la visita al arxiu y dependencies municipals, els chors y bandes de música executarán a la plassa Major l'himne compost exprofés per aquesta diada, ab lletra de don Joan María Roma y música del celebrat mestre compositor don Joan Baptista Lambert, qui vindrá expresament a dirigirlo.

Visita a la Joventut Carlina

Acabat de cantar l'Himne se farà una visita als salons de la Joventut Carlina, depositantse les senyeres als balcons de la societat.

Tronada.—Sardanes

A les 3 en punt de la tarde s'engegará una sorollosa tronada a la plassa Major y tot seguit comensará una tanda de sis sardanes a la mateixa plassa, quin programa correrá a cárrech de la reputada orquesta «La Ampurdanesa».

Festival de chors y bandes de música

A les quatre comensará al passeig de Pere III un grandió festival de chors y bandes de música cantant y executant cants patrióichs y alusius al acte.

Meeting

A las cinch en punt, gran meeting al espayós y elegant local *Teatro Nuevo*, en el que hi pendrán part els més distingits oradors de la Comunió tradicionalista.

Funció de gala

A dos quarts de nou del vespre gran funció de gala al mateix *Teatro Nuevo* per la Companyia del Teatre Principal de Barcelona, de la que'n forma part la eminent actriu donya María Mo-

Als nostres avantpassats

Per tots els recóns d' Espanya
s' observa una fébre igual.
Enguany farà una centúria
qu' els nostres avis, titáns
d' una epopeya grandiosa
van volguer hostilitzar
al gran Capitá del sigle,
Napoleó, l' ástre gegant
sota quins peus gemegáven
les nacions ab jou extrany.
Fingint amistat y aliansa,
en nostra pátria va entrar
y ell de casa va robarnos
la llibertat y la pau,
les flors que més embelleixen
el verger dels ciutadáns.
Les tropes cremáven viles;
arrasáven els sembrats;
vells y dones fuselláven;
saquejáven els hostals.
Tiranía més nefasta
no crech que s' hági vist may.
Nostres avis ab esforços
que may més casi es veurán,
lograren rompre l' argolla
d' aquell jou del tot brutal;

Se posará en escena el precioso drama histórico en un acto de'n Ferrán Agulló y Vidal titolat: «Lo Somatent de Girona» y el patriótico en tres actos del malaguanat escritor en Federich Soler (Pitarra) «Lo timbal del Bruch».

Concurs de senyeras

En l'intermedi de l'un drama al altre y als acorts d'escullides composicions executades per la coneguda y aplaudida orquesta «Els Catalans» se farà la distribució de llassos, per la comissió de senyoretas, a totes les senyeres que hagin concorregut al «Aplech». — La Comissió mixta executiva.

La Funció de gala

Els preus de les localitats son els següents:
 Palcos ab sis entrades . . . . . 20 pessetes
 Butaques plateya ab entrada . . . . . 3 »
 » circulars » . . . . . 2 »
 Entrada general . . . . . 1 »
 Se despatxen en el Circol Tradicionalista, Riera de Sant Joan, 22, pral.

Trens especials

- 1.º tren: Sortida de Barcelona, a les 5'20 matí
- Arribada a Manresa, a les 8 »
- Sortida de » a les 7'20 tarde
- Arribada a Barcelona a les 9'45 nit
- 2.º tren: Sortida de Barcelona, a les 6'30 matí
- Arribada a Manresa, a les 9'05 »
- Sortida de » a les 12 nit
- Arribada a Barcelona a les 2'05 m. nada

Els que vagin en aquest tren, podran assistir a Manresa a la funció de gala.

La nit del diumenge al dilluns, estaran oberts els locals dels Circols de Manresa y Barcelona, a fi de que 'ls carlins que surtin en els primers trens cap a llurs cases, tinguin lloch hont esperar l' hora.

Avis important

Les comissions organitzadores portaran un distintiu al braç (llassada blanca y flor de lis blava) a qui podran dirigir-se els nostres correligionaris. Tant a la estació de Manresa, com a la Plassa Major, com al Passeig durant el festival, els chors, bandes, delegacions, etc., procuraran agruparse prop dels cartelons indicadors.

Ho fem present pera que l'ordre sigui complet, y cada carlí vetlli pera 'l bon compliment y la serietat dels actes.

Insignia

Se suplica als nostres correligionaris, als qui puguin, ostentin la medalla commemorativa, obra artistica acabadissima, que ha de perpetuar l'acte espléndit que anem a celebrar en memoria dels heroes del any vuit.

La Comissió mixta executiva.

Será l'Assamblea de diputats provincials y regidors la reproducció en el sigle xx de nostres Corts glorioses, y en ella, actuará'l voler d'un poble, convertint l'entusiasme en resolució. D'allí 'n sortiran paraules que, encara que avuy les desconeguem, no podem duptar de que serán fcondes pera Catalunya, perque serán condensacions del esperit de nostra terra y perque a n'elles donará conformitat un poble.

La reunió de l'Assamblea ha de ser motiu de joia pera 'ls bons patriotes, perque ella refermará més nostra unitat espiritual y farà aparéixer aquesta unitat als ulls de nostres enemichs, com a visió amenassadora.

La tasca que pertoca realisar als membres de l'Assamblea és gloriosissima. Dels acorts que prenguin ne depén abans que tot l'aprovació ó la mort del projecte de lley d'administració local y

El "tio" Jordi

Pagés valent y heróich, nomenat capitá de la guardia del general Palafox, per haver realisat actes de valor indomable en el primer siti de Saragossa.

provincial sobre'l qui, ells que viuen en contacte diari ab les actuals formes d'organización, poden tenirne una opinió clara y definitiva.

La lley de jurisdiccions está derogada moralment pel sentit unánim de tots els partits polítics; mentres no ho estigui en la realitat Catalunya deu insistir en sa demanda.

De les primeres assamblees aristocrátiques del comtat de Barcelona, filles del seu temps, nasqueren les glorioses Corts Catalanes, orgull de Catalunya y ensenyança de pobles; ¿per qué no hem de veure en la de dilluns vinent com una promesa de Corts Catalanes que'ns guarda'l pervenir?

Y ja ho veyeu, carlins: Quan Solidaritat catalana fa un acte transcendental, és que agafa'l programa tradicionalista y l'aplica. Aquesta Assamblea ho diu clar: és sistema carlí aixó de convocar al poble: és el nostre mandat imperatiu.

Ponencia solidaria

Pera la organizació de l'Assamblea y pera facilitar ses tasques, s'ha nomenat una ponencia composta del senyors següents: Don Albert Rusiñol, don Emili Junoy, don Francesch Cambó, don Juli Marial, don Llorens Maria Alier.

Preparatiu de l'Assamblea

Está acordat ja que'l solemniat acte de l'Assamblea Catalana que s'ha de reunir el dia de Sant Pere, se celebrará en el sumptuós Palau de la Música Catalana, galantment cedit per la Junta de l'Orfeó Catalá.

Les noves que rebém de fora són altament satisfactories. De totes les ciutats, viles y pobles de Catalunya vindrán regidors adictes a la Solidaritat pera intervenir en les tasques de l'Assamblea. Se pot assegurar que la immensa majoria dels municipis catalans hi estaran representats. Els assembleistes formaran un imposant conjunt de centenars de ciutadans.

Nosaltres preguém ab gran interés a tots els regidors carlins que fassin els possibles pera assistir a la magna Assamblea del dia 28.

Alguns, vinguts pera assistir al Aplech de Manresa, se quedaran aquí pera concórrehi.

Les oficines de Solidaritat

La Solidaritat Catalana ha instalat en el pis principal de la casa número 13 de la plassa de Santa Agna, les oficines auxiliars dels senadors y diputats a Corts pera l'organización de l'Assamblea catalana que deu celebrarse el dia 28 al matí.

Les hores d'oficina són de 10 a 1 y de 3 a 8, tots els dies.

Les susdites oficines, facilitaran ademés tots quants detalls y noves demanin els diputats provincials y regidors de Catalunya.

Cap als districtes

Casi tots els diputats solidaris han anat a sos respectius districtes, convocant als seus electors pera dalshi compte dels seus treballs y informar-los, a fi de que l'obra de l'Assamblea sigui fconda.

D'aixó en diuen diputats de veres.

Prudencia y serenitat

Tota la premsa carlina del Nort d'Espanya demana serenitat y prudencia als solidaris catalans, puig al Congrés s'hi discuteix un projecte de lley interessantíssim pera la llibertat y autonomia dels municipis.

El nostre estimat confrare «El Pensamiento Navarro», insisteix avuy en la seva demanda relativa a l'actitut de la minoria solidaria.

Desde la seva Redacció envia una postal a la premsa catalana, diguentli lo següent, que s'ha de tenir molt en compte:

«Vosotros, periodistas catalanes, podéis hacer mucho, casi todo, para lograr que vuestros diputados solidarios vuelvan al Parlamento hasta que se apruebe la ley de Administración local.

Tened en cuenta que esta ley importa más que la derogación de la de jurisdicciones.

Pensad que habéis prometido los catalanes trabajar por la reivindicación de la autonomía municipal, para todos los pueblos de la nación.

Los navarros no necesitamos de esta ley para disfrutar de la autonomía administrativa, restos de la libertad que tuvimos durante muchos siglos. Pero de la ley de Administración local depende que en toda Navarra nombre el pueblo sus alcaldes, y cese de nombrarlos en algunas poblaciones el Gobierno centralista.

Si, pues, por vuestra actitud apartándoos del Parlamento se malogra esa ley, podremos decir todos los españoles que sois la causa de que el centralismo continúe vigoroso, en perjuicio de la autonomía municipal y provincial.

Y si hasta ahora os hemos admirado como propulsores de un movimiento de sana libertad, en otro caso os trataremos como entorpecedores del bien común.

Dejad en paz a las Cortes, hasta que se apruebe esa ley.

Después, disolvedlas a palos, si os place...

Tip. Lit. Fiol y C. Passatge Sant Joseph.— Barcelona

La Assamblea Catalana

Els diputats y senadors catalans, reunits en junta magna, han cregut indispensable, després del debat del Congrés pera la derogació de la lley de jurisdiccions y de la votació de la proposició incidental que'l seguí, consultar al poble de Catalunya l'actitut que havien d'adoptar, després de abstenirse, momentaniament, d'intervenir en les tasques parlamentaries.

Aixís, donchs, han convocat a Barcelona, pera 'l dia 29 (demá passat, dia de Sant Pere) a les onze del matí, una Assamblea de diputats provincials de les quatre provincies catalanes y dels regidors de tots els ajuntaments de Catalunya que sustentin aspiracions contingudes en el Programa del Tivoli, al objecte de que manifestin el seu judici sobre la conducta parlamentaria observada pels diputats y senadors solidaris, indicant l'actitut que hagin d'adoptar en vista de lo ocorregut en el debat sobre la derogació de la lley de les jurisdiccions.

Per primera vegada Catalunya se veurá una y junta en vital y digna representació, y a la qual s'entreguen els diputats y senadors per Catalunya.

La personalitat dels representants deurá acreditarse ab la credencial del cárrech ó certificat de secretaría de la Corporació respectiva.

Estandart francès, apresát al Bruch